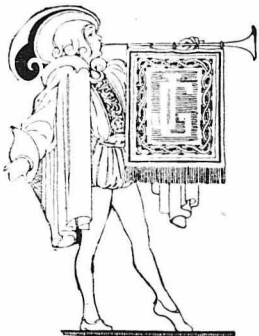

ΑΠΟ ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗΣ

Τι διηγόταν ένας πληθής Γιαννιώτης. "Ένα δραματικό έπαισόδιο στα Ήπειρωτικά βουνά. Τα γράμματα του γιατρού Κυρίστη. Το μυστικό συρτάρι και η άλληλογραφία της Κυρά Φροσύνης. Ο Άλφ Πασσάς κάνει μια νυχτερινή έφεση. «Βεζύρη, δέ φοβάσαι τόν Θεό ; !...» Σπαρχιτικές σκηνές κ.λπ.

Τίνα από τή τραγικότερα έπεισόδια τής Άλχημασιδικής ιστορίας εινε και κείνο που άναφέρεται στη σκληρή μοίρα τής Κυρά Φροσύνης, ποι τήν έθρογγισε ή λαϊκή Μούσα και τήν έστόλισε με τά νεζοζώνημα τής Τέχνης του ό ποιητή; Βαλαωχίτης. Τήν τραγωδία ατή τή διηγήθηκαν πολλοί και με διάφορους τρόπους. Ύπάρχει όμως και μια έκδοσις άγνωστη που φαίνεται να ή άλληθώτερη. Τή διηγότανε ένας πληθής Γιαννιώτης, ό Άναστόσιος Σολύβεργος, ό οποίος πέθανε σε βαθειά γράματα, βιβρετονάσι στο διαλοματικό σώμα τής Ύψηλης Πόλης. Τόν καιρό τόν θανάτου τής Κυρά Φροσύνης; βρισκότανε στα Γιάννενα και ήτανε γείτονας τής, έπομένω; παρακολούθησε από κοντά τά φοβερά έξείνια γεγονότα.

Η Κυρά—Φροσύνη κατήγετο από άρχαία Ήπειρωτική οίκεγένεια. Ήταν παντρεμένη μ' έναν έμπορο, τόν Βασιλείου που ελεγε τίς έγχασιές του στην Κωνσταντινούπολι. Ο Άρχιερευν; Ιωάννινον Γιάγκας ήτανε φίλος τής.

Τήν έποχή ατήν ελεγε φησίει στα Γιάννενα, από τή Βενετία, ένας γιατρός; σπουδασμένο; στο Παρίσι, ό Κυρίστης Καρυγιάννης, απόγονος άρχαία; άριστοκρατική; οικογενείας, από κείνες; που με φησίει τόν κτημάτων τους; εξατελέμαρην την πατρίδα γιά να μιν άναγκασθούν και τουρκέψουν. Στη Βενετία σώζονται άζαμή λαμπρά μέρμα, χρισμένα από τους; εκλατρωμένους; Καρυγιάννηδες, τούς; Μπασιουζιάους και άλλους; Ήπειρωτές.

Ο Άλφ; που ήξερε; βέβαια τήν καταγωγή τού Κυρίστη έξετίμησε τόν άνθρωπο και τόν προσέλαβε; γιατρό του. Ο Κυρίστης; φαινόμηναι; ελάτρωσε τόν Άλφ; στην ψυχή του όμως; δέ μπορούσε παρά να τρέψη ασήμητα Έλληνικά. Στα Γιάννενα ελεγε; φησίει γιά να βοηθή τούς; όμογενείς; του και να εγγύζετα; σύμφωνα με τίς; ύποδείξεις τής Φιλικής; Έταιρίας. Με τήν Κυρά Φροσύνη ελεγε; δεσμούς; συγγενείας; γιά αυτό ελήγαμε; συχνά στο άρχοντικό τής.

Ο Άλφ; άν και ελεγε; καλούς; άξιωματικούς; και πιστούς; Γεγάληδες; δέν απερίεσσα; τήν άγνήν τήν τύχη του σε άλλους;. Ήθελε; με τά; δικά του; μύτια να τά; επιβλέπει; όλα και πολλές; φορές; ό ίδιος; να διευνθύνει; τήν μέχη. Όταν έβρισαν; να παρακολούθηση; τόν πόλεμο; έναντίον τών Σουλτανών;. έπιασε; μαζί τού τόν Δεσπότη; Γιάγκα και τού γιατρού τού Κυρίστη;. Ελήφαναν; πάντοτε; ξεφλιπού...

Σε μια τέτοια έκδοσή; σενθή; τόν άκόλουθο; έπεισόδιο. Ο γιατρός; και ό Δεσπότης; έπαισαν; θεροκρατική; συζήτηση; κ' έλιονεζήσαν; ζουρά. Ο γιατρός; υπεστήριξε; τίς; ιδέες; τού Βολταίρου;. πράγμα; που έκανε; τόν αλλοτινό; Έλληνα; κληροκό; να θρογγίσει; φοβερά. Ο άρχομάματος; Άλφ; διασκέδαζε; πολύ με τή φιλονεικία. και ό ήχηρός; χαγχιώσις; τού άνηροπείσε; μέσα στα έσημα; λαχλάδια; που περυσίαν. Σε μια στιγμή; ό Δεσπότης; έθρογγισμένο; περισσότερο; έρώτασε; στο γιατρό.

—Είσαι; άσέρης; και σε καταοίμα; ! Ο Θεός; να σε γκρομείη; !... Ο Κυρίστης; εξακολούθησε; να γελά;. Όταν έφθασαν; σ' ένα; μονοπάτι; όπου κείτο; έμασε; ή άβισσος; βαθειά; και σκοτεινή;. ό Άλφ; έβρόντησε; τ' αλλορί; τού; και πέλασε; σαν ποιά; τόν ίδιο; και ό Γιάγκας; που ήταν; έπαισός; θαρραλάσης;. Ήθελε; ή σειρά; τού γιατρού;. Τό αλλορί; τού γλιστρώει; και γκρομίζεται; μαζί με τόν άνεβάτη; τού στην άβισσο; ! Ούτε; τόν πτόμα; τού δέ μπορούσαν; να κερτίουν; να παρουν; !

Ο Άλφ; έθρογγισε; έναντίον; τού Δεσπότη; γιά τήν κίταρα; και λησθήκε; γιατί; έμασε; τού γιατρού; τού. Άλλ; ή όργη; και ή λύπη; δέν έμειδισαν; τόν κωλο; τού; να ένεργήση; γρήγορα; και σύμφωνα; με τήν περίπτωση;. Άμέσως; στέλνει; διαταγή; στην προκοπή; τών Ιωαννίνων; να σφραγίση; τά γράμματα; τού Κυρίστη; Καρυγιάννη;. αφού; πρώτα; φροντίση; να γίνη; ή τεχνική; καταγραφή;.

Ο πρόκοπις; αυτός;—Σταθρος; Ιωάννου; ή Τσαπαλιμός; τ' όνομά; του;. κείτος; τού ιδιοκτήτη; Έθνηλ; Τραπέζης; Γεωργίου; Σταθρο;—που; ήταν; και γενικός; εισπρακτοκό; τού Άλφ; Πασσά;—διώσις; άμέσως; τού μέλη; Έπιτροπή; ή όποια; ελήγε; στην κατοικία; τού γιατρού; και έκανε; τήν καταγραφή;. Έτσι; όμως; μαζί; με τ' άλλα; Εθνοπαϊκά; έπιπλα; να εινε; κ' ένα; τής τουαλέτας; που; δέν; είχαν; τόν κλειδί;. Ο Σολύβεργος; μέλος; τής; Έπιτροπή; ελεγε; :

—Τι; χροαίεται; να τόν; άνοιζούμε; ; Τι; άλλο; θά;ζη; μέσα; παρ' όσον; γράμα; και άλλα; τέτοια; γιά τήν; τουαλέτα;. —Ένα; άλλο; όμως; τής; Έπιτροπή; έμπορος; έπέμπε; ν' άνοιγθή;. Έχθισαν; λοιπόν; τήν; κλειδίον; έ; βρήκαν; μόνο; νογράμα; κ.λπ. χρίματα; όμως; καθόλου;. Ο έμπορος; ελε-

πε; —Αυτά; τά; έπιπλα; έχουν; και; κρυφά; συρτάρια;. Πρέπει; να; φράσουμε; !

Δέν; άγρησε; ό ίδιος; έμπορος; και; μ' έπιτηδειότητα; κατόρθωσε; να; βρη; τόν; κρυφό; συρτάρι; και; να; τ' άνοιξη; μ' ένα; μαχαίρι;. Τό; συρτάρι; αυτό; ήταν; γεμάτο; από; γυναικεία; γράμματα;. γραμμένα; από; Χριστιανές; και; Τουρκάλες; !

Άς; μη; φραη; παραδόξω; ότι; ή; Όθωμανίδες; έγραφαν; Έλληνιστί;. Πολλοί; από; τους; διασώσιους; Όθωμανούς; έπλήθωναν; τήν; έποχή; εκείνη; Έλληνίδες; πασάλισες; που; έρχόταν; στα; χωρία; τους; και; μάθωναν; στα; κορίτσια; τους; γράμματα;. Έλληνικά;. Ιστορία; κ.λπ.

Μέσα; στην; άλληλογραφία; ατή; βρεθήσαν; και; μερικά; γράμματα; τής; Κυρά; Φροσύνης;. όχι; όμως; έρωτικά; όπως; τών; άλλων; γυναικών;. Η; Κυρά; Φροσύνη; έγραφε; στο; γιατρό; με; τόν; θάρρος; τής; συγγενείας; πολλά; και; διάφορα;. ιδίως; όμως; έρωτιές; τόν; Άλφ; Πασσά;. τόν; όποιον; εξαρακτήριζε; τ' ό; ά; ν; ο; και; κακομεταχειρίζετα; τά; γένημα; του;. κατά; τή; γνωστή; έκφραση; !... Ο; Σολύβεργος; ταραχμένος; λέει; :

—Αυτά; τά; γράμματα; μπορούν; να; φέρουν; μεγάλο; κακό; σε; Ρωμής; και; Τουρκάλες; ! Πρωτίνο; να; τα; κρούμε; !...

—Έγώ; δέν; συμφωνώ;. ελε; ό; έμπορος;. γιατί; άν; τόν; μάθη; ό; Άλφ; θά; χροσόμε; τόν; κεφάλι; μας; Φοβάρμα; !...

Ο; έμπορος; έκείνος; ήταν; μυστικός; κατάσκοπος; τού; Τυράννου;.

Μόλις; ό; Άλφ; έγινε; από; τήν; έξοστρατεία;. τόν; πρώτο; που; ζήτησε; να; μάθη; τήν; γιά; τα; πράγματα; τού; γιατρού;. Γονατίσθε; μπροστά; τού; ό; Σταθρος; Τσαπαλιμός; έστρεψε;.

—Όχι; Σταθρο;. τόνε; ρωτιέι;. τί; έκανε; γιά; τα; πράματα; τού; Κυρίστη; ;

—Βεζύρη; άφέντη; μου;. όλα; εινε; γραμμένα; και; βουλομένα; με; κερ; !

—Όχι; Σταθρο;. έμαθα; ότι; εινε; μαζί; κ' ένα; όμορφο; ζασελάκι;. Πού; ; να; μού; τόν; φέρνεις;. τούδ'έλο; !

—Άμέσως; Βεζύρη; μου; !

Σε; λίγη; ώρα; τόν; ζασελάκι; ήταν; στό; Παλάτι; τού; Τυράννου;.

—Άνοιχτο;. ό;χι; Σταθρο; ! διατάζει; ό; Άλφ;.

Τρέμονος; ό; πρόκοπις;. τόν; άνοιγει;. χροί; να; έση; τόν; κρυφόνόμο; του;. γιά; τί; τοιμελής; Έπιτροπή; δέν; τού; ελεγε; και; τίποτε;. Έμαγε; στα; γάμια; συρτάρι; ό; Τσαπαλιμός; αλλά; δέν; έβρισκε; τίποτε;. Ο; Άλφ; όμως; ήτανε; ειδοποιημένος; από; τόν; κατάσκοπο; του;.

—Κοίταξε; καλά;. ό;χι; μύθο; μ' λέει;. εινε; κ' άλλα; πράματα; κρυμμένα;. Ψάξε; !...

Τέλος; ό; Τσαπαλιμός; βρρίσκει; τόν; μυστικό; συρτάρι; και; βγάει; έξω; τά; γράμματα;. Προσαλείται; ό; γοαμιακό; τού; Άλφ; ό; κη; Μάνθος;. και; διαβάζει; δυνατά; τήν; ένοχη; άλληλογραφία;. Πόσο; φλύαρος; και; απερίσκεπτες; εινε; ή; γυναικείες; όλων; τών; έποζών; ! Ο; Τσαπαλιμός; άκούει; και; τρέμει;. Ο; Άλφ; άνάβει; και; χορώνει;. Τρέι; τά; δόντια; του;.

—Γράψε; γρήγορα;. ό;χι; Μάνθο;. τά; όνόματά; τους;.

Άμέσως; στέλνει; και; φρονιάς; τών; περιήμων; Ταζή; Άματζη;. τόν; άρχιστρωκό; του;.

—Ταζή; ! γοιγορα; να; πής; να; πιάσης; όλες; αυτές; τίς; κροαδες; που; εινε; δύο; γραμμένες; και; να; τίς; κλείσης; στα; Λιθαρίτια; !

Και; τού; δίνει; τόν; κατάλογο;.

Ο; Ταζή;. φρόνιμος; άνθρωπος;. συνεργάτης; τα; Άλφ; από; τά; χρόνια; που; ήταν; και; οι; δύο; μέλη; τής; ίδιας;... ληστρικής; συμμορίας;. άπαντ; με; θάρρος; :

—Όχι;. δέν; τόν; κάνω; ! Θά; σηκώθ; όλος; ό; κόμοσις; τόν; ποδάρι;... Άντα; εινε; ντροπή; να; γίνονται; !... Σάν; έθελει;. Άλφ; πήγαμε; μόνο; σου;. γλώ; ατή; τή; φραά; δέ; σ' άκούο; !...

Μιλούσαν; άβραβάνια;. Εθώμοσε; ό; Άλφ; άλλα; δέ; μπορούσε; να; μεταχειρισθ; βία; έναντίον; τού; πιστού; τού; Ταζή; Άματζη;. ό; όποιος; εξακολούθησε; να; τού; δίνει; συμβουλές;. Προσπαθούσε; να; τού; γυρίση; τή; γνώμη;.

Άλλά; μέσα; στην; ψυχή; τού; Τυράννου; έβραζε; τόν; κόμοσις; έναντίον; τής; Κυρί; Φροσύνης; γιά; τίς; βιαιές; ποι; ελεγε; γράφε;.

Μετά; τά; μεσάνυχτα; ό; Άλφ; φροσι; τ' άματά; του;. παίρνει; τήν; κάλα; του; και; γεμάτος; όργη;. συνουδεμένος; από; τούς; σωματοφυλάκες; του; βγαίνει; από; τόν; Κίστρο;.

Έβραζε;. άλλα; τίποτα; δέν; τόν; έμποδίζει;. και; φθάνον; γοιγορα; στο; σπίτι; τής; Κυρά; Φροσύνης;.

Τό; σπίτι; τής; Γιαννιώτισσας; άρχόντισσας; ελεγε; δύο; προσόψεις;. Τήν; μια; στην; κεντρικό; μεγάλο; όρόμο; που; έφερον; στην; άγορά; και; τήν; άλλη; σ' ένα; στενό; και; έρημο; σοκάκι;. Από; τόν; δεύτερο; αυτό; ήθελε; ό; Άλφ; με; τή; συνουδία; του;. Ελεγε; διαλέξει; τή; νύχτα;. που; σκεπάζει; με;

τό σκοτάδι της όλα τὰ βδελύχια ἐγκλίματα.
 Τό σπίτι τῆς Κυρά Φροσύνης χωρίζεταν ἀπό τό σπίτι τοῦ Σολύβηγου με δύο ἄλλα σπίτια : τοῦ Κάλκαμανάκη καί τοῦ Μηνᾶ. Τόν καιρό ἐκεῖνο ἡ ὑπερήτρια στά Γιάννενα εἶχαν τή συνήθεια νά σκωνοῦνται λιγάκι ἀγρότερα ἀπό τὰ μεσάνυχτα, γιά νά πλύνουν ἡ νά κοπανίσουν λινόφια, πού θά τὸ παροῦσαν ὕστερα στίς καλόγερες τοῦ Ἀρχιμανδρεῖου νά τὸ ὑφάνουν.

Ἐνῶ λοιπόν ἔδουλεσαν ἡ ὑπερήτριας τοῦ Σολύβηγου στό πλυσταρόφ. ἀκούσαν τὴν κλαγγὴ τῶν ὄπλων καί ὑπόκοφο θόρυβο. Ἀπό περιέργεια, ἄλλες βγήκαν στό δρόμο καί ἄλλες πῆγαν νά ξυπνήσουν τὴν κυρά τους. Μέσα στή σιωπὴ τῆς νύχτας ἀκούστηκε ἄγρια ἡ φωνὴ τοῦ Ἄλλῃ :

—Ἐγὼ εἶμαι, ὁ Ἄλλῃ!... Ἀνοίχτε μου γρήγορα!...

Ἡ γοῆα βιάστηκε τῆς Κυρά—Φροσύνης κατέβηκε καί ἀνοίξε. Μιά νέα ὑπερήτρια ἐρχότανε πίσω.

Ἡ Ἄλλῃ μπαίνει τότε μέσα, ἀρπάζει τὴ γοῆα ἀπὸ τὸ χέρι καί ἀνεβαίνει: μαζί τῆς, τῆς λέει :

—Μὴ φοβάσαι, ὄρε βάθος! Πού κοιμάται ἡ Φροσύνη;

Ἡ δισυκλιμένη ἀρχόντισσα ἀκούοντας τὸ θόρυβο, τίς φωνές, τὸ τρέξιμο τῶν ὄλων, εἶχε ξυπνήσει. Ἐπήδησε ἀπὸ τὸ κρεβάτι τῆς καί προσπάθησε νά σκεπασθῇ γρήγορα-γρήγορα τὴ γυναικα τοῦ κομοῦ τῆς.

Ἦταν ὄραμα ἡ Φροσύνη, ἐπάνω στὴν ἀθήνη τῶν 28 τῆς χρόνον. Ὁ Βασιλεὺς ἐξύμνησε τὸ ἡγεμονικὸ τῆς ἀνάστημα, τὸ κορμὶ τῆς : «Ἰμμομένο με κρίνα καί ῥόδα», τὰ βαθυγάλαζα μάτια τῆς, τὴ βελουδένια μουσικὴ τῆς φωνῆς τῆς.

Τὴ στιγμή ποὺ φοροῦσε τὸ κομποῦνο τῆς, ὁ Ἄλλῃ ἔσπρωξε τὴν πόρτα τῆς κρεββατοκαμάρας τῆς καί μῆκε μέσα, με ὅλα του τ' ἄρματα. Ἡ Κυρά Φροσύνη δὲν ἔχασε διότι τὰ τὸ θάρρος τῆς. Μὲ φωνὴ παλλομένη ἀπὸ ἀγανάκτηση, τοῦ εἶπε τὰ ἱστορικά αὐτὰ λόγια :

—Τι εἶνε αὐτὰ, Βεζίρη; ! Δὲν ντρέπεσαι τὸν κόσμο, δὲ φοβάσαι τὸ Θεό, νὰ μαλίνης μεσάνυχτα σπίτι μου; !

Ἡ Ἄλλῃ, με τὴν πανουργία τῆς ἀλεπούς, εἶπε :

—Μὴ φοβάσαι, κυρά μου... Ἐτοιμάσου, ντύσου καλά, γιά νά μὴν κρούσης...

Καί βγήκε γιά νά δώσῃ νέες διαταγές. Μετὰ λίγες στιγμές μῆχαν οἱ σωματοφυλάκες τῶν κ' ἔπιασαν τὴν Κυρά Φροσύνῃ, ἡ ὁποία κλαίγοντας φλοῖσε τὰ δύο παιδιά τῆς. Οἱ Γκεγκήδες τὴν τραβοῦν ἀπὸ τὰ παιδιά τῆς καί τὴν παίρνουν. Τὴν ἀκολουθεῖ ἡ πιστὴ γοῆα, ἡ βιάστρα τῆς, ἐνὸς μιά ὑπερήτρια μῆνει στό σπίτι με τὰ παιδιά, πού οἱ σπαραχτικοὶ τους ἄρθροι γεμίζουν τὴς κάμαρες.

Στὸ ἀκόλουθο φύλλο θά διηγήθωμε τὴ συνέχεια καί τέλος τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς τραγωδίας.

Ἡ Ἰστοριοδίφης

ΜΙΑ ΑΚΡΙΒΗ ΕΙΚΟΝΑ

Μιά φορὰ ὁ βασιλεὺς Λεοπόλδος τοῦ Βελγίου παρήγγειλε σὲ μιά καλλιτεχνικὴ ἔκθεσι μιά μικρὴ εἰκόνα πού παρίστανε ἓνα κοπάδι πρόβατα σ' ἓνα λιβάδι, κάτω τὴν δίσση τοῦ ἡλίου. Ἐφώνησε τότε τὸν ζωγράφο καί τοῦ εἶπε διπλοῦ εὐχαριστίας : θά τοῦ ἀγόραζε τὴν εἰκόνα τὸν. Ὅταν ἐφθάσαν καί στό ζήτημα τῆς τιμῆς ὁ ζωγράφος εἶπε στὸν βασιλεῖα :

—Δὲν ζῆσθ' ἀπὸ τὴν Μεγαλειότητά σας τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ μοῦ πληρώσῃ τὰ πρόβατα τῆς εἰκόνας μου ὅσο πωλοῦνται στὴν ἀγορὰ Πενήνην φράγκα τὸ ἓνα.

Ἡ βασιλεῖς ἔρριξε μιά ματιά στὴν εἰκόνα καί ὕστερα ἔκανε ἀπὸ μέσα τὸν ὑπολόγιστό : «θὰ εἶνε δέκα ἡ δώδεκα ἀρνιά. Γιά 500 ἢ 600 φράγκα δὲν εἶνε ἀκριβά πληρωμένη ἡ εἰκόνα.»

Ἐστερα ἀπὸ τρεῖς μέρες «τὸ κοπάδι» ἀρξίθη στό παλάτι. Ὁ βασιλεὺς μέτρησε ἓνα-ἓνα τὰ πρόβατα καί ἔδωσε στὸν ζωγράφο γιά δώδεκα πρόβατα—δὴ ἦσαν—600 φράγκα. Ὁ ζωγράφος ὁμοίως ἔδεδε στὸν βασιλεῖα κατὰ μικρὰ ἄσπρα σίγματα στό βάθος.

—Μὴν ξεγνάτε κ' αὐτὰ ἐκεῖ πίσω, Μεγαλειότητε! Εἶνε τουλάχιστον τρακόσια.

—Μὰ δὲν εἶνε οὐκὴν αὐτό; εἶπε ὁ Λεοπόλδος ἐκπληκτός.

—Ὅχι, Μεγαλειότητε, εἶνε ἀρνιά.

—Μοῦ τὸ βεβαίονετε;

—Ἐὰν τὸ λόγος τῆς τιμῆς μου.

Κι' ἔτσι ὁ βασιλεὺς τοῦ Βελγίου χωρὶς κἄν νὰ ζωοφῶσῃ τὰ φρούδια τὸν ἐπλήρωσε 15,600 φράγκα μιά εἰκόνα πού με 1200 ὡς 1500 φράγκα θά ἦταν καλὰ πληρωμένη.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Καθυστερημένη μεταμέλεια

Κατὰ τὸ 1868 ἔνας κύριος Βάσιμπουον ἀπὸ τὸ Κιλίσημποουον ἔχασε μερικά ζωπονομήματα τῶν ὁποίων ἡ συνολικὴ ἀξία ἀνῆλθε σὲ ὀγδόντα δολλάρια. Τὸν Μάιο τοῦ 1903 ἐπισεφῆθη αὐτὸν τὸν κύριος Βάσιμπουον ἕνας καθολικὸς παπάς, ὁ πατήρ Ὁ Μαρὶέν καί τὸν ρώτησε ἂν εἶχε χάσει πρὸ καιροῦ ζῷα. Ὁ Βάσιμπουον δὲν εἶχε ξεχάσει τὰ λεπτὰ πού ἔχασε. Ἐξέπληθη ὁμοίως πρὸς ὅταν ὁ παπάς τοῦ εἶπε πῶς ἔνας ἀπὸ τῶν ἑνορίτην τὸν πῆγε καί τὸ ὀμολόγησε ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1868 εἶχε βρεθῆ ἓνα μίστο ζωπονομήματα καί τὰ εἶχε κρατήσει. Ἐτίχε ὁμοίως σὲ λίγον καιρὸ νὰ μᾶθῃ ὅτι τὰ ζῷα αὐτὰ ἀνῆκαν στὸν Βάσιμπουον. Μολταῦτα ὁ περασμένος νὰ κρατήσῃ τὰ ζῷα ἦταν τόσο μεγάλος πού παρ' ὅλο πού δὲν ἔδωκε ποτέ τὸν μῖα πενήτα ἀπὸ αὐτὰ τὰ φράγες ὁμοίως μὴ προσοχῇ, τὴν ἐλπίζα ὅτι κάτιστα μῆρα θά ἠρῶαζε ἡ συνειδήσις τοῦ καί θά μωροῦσε νὰ ἔδωκε τὰ ζῷα αὐτὰ χωρὶς κερμὰ τίψη.

Ἀντὶ γὰρ αὐτὸ ὁμοίως κάθε μῆρα αἰσθάνονταν καί περισσότερες τύψεις καί βασανίστηκε ἐπὶ πολλὰ χρόνια ἕως ὅτου δὲν μωροῦσε ἄλλὰ νὰ ὑπομῆνῃ τὸ βάρος πού εἶχε στὴν ψυχὴ του καί πῆγε στὸν παπά, τοῦ ἔομολογήθηκε ὅλα καί τὸ ἔδωσε πίσω τὰ ζῷα, γιά νὰ τὰ δώσῃ στὸν ἀληθινὸ κάτοχό τους.

Ἡ περίπτωσις αὐτὴ μοιάζει με μίαν ἄλλη πού συνέβη πρὸ ἔτων στὴν Γαλλία. Μιά δεσποινὶς Βερνὴ ἔχασε τὸ 1872 μιά πολύτιμὴ διαμαντένια κορνιζία. Οἱ ὑποψίες τῆς ἔπιασαν ἀμέσως στὴν ὑπερήτρια τῆς ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐκεῖνη διεμαρτυροῦσα γιά τὴν ἀδυστυχία τῆς καί εἶχαν μπεῖ στό σπίτι κα' ἄλλο ἐργάτες πού μωροῦσαν νὰ ἔχουν κάνει τὴν κλοπή, τὴν πίστεψαν καί τὴν κράτησαν σὴν ὑπόθεσις τῆς. Ἀργότερα ἡ ὑπερήτρια παντρεύτηκε καί ἔφερε ἀπὸ τὸ σπίτι. Ἐπίσης καί ἡ δεσποινὶς Βερνὴ παντρεύτηκε καί ᾤθησε στὸ Παρίσι, ὅταν κατὰ τὸ ἔτος 1890, δεκαεὶς χρόνιάφορὸν χάθηκε ἡ κορνιζία τῆς. Τὴν ἐκάλεσαν ἀπειρηγόντες ἀπὸ ἓνα νοσοκομεῖο γιὰ μιά ἄρροστη τὴν ζήτησε. Ἡ κυρία πῆγε ἀμέσως σὲ τὸ νοσοκομεῖο καί βόηκε ἐκεῖ τὴν καλὰ τῆς ὑπερήτρια πρὸς βαρεια ἄρροστη. Ἐκεῖνη ἀφοῦ τὴν χαρῆθηκε ἔχασε τὸ χέρι τῆς : κάτιστα ἀπὸ τὸ μαζιάρλι καί ἔργαλε ἓνα κοπιῶτα τὸ ὁποῖον ἔδωσε στὴν κυρία τῆς, λέγοντάς, ὅτι εἶχε χάσει τὴν ἡσυχία τῆς ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού τὸ εἶχε πάρει. Ἡ κυρία ἀνοίξε τὸ κοπιῶτα καί βόηκε μέσα τὴν κορνιζία τῆς τὴν ὁποῖαν εἶχε χάσει τότε καί τόσα χρόνια. Δὲν

τῆς ἔκανε ὁμοίως καρδιά νὰ μαλλίσῃ ἡ νὰ καταζῆν τὴν ἄρροστη ἡ ὁποία ἦταν χροιά, γιά τὴν κλοπὴ πού εἶχε κάνει. Περιηποῖθη τὴν ὑπερήτρια τῆς καί ὅταν παντρεύτηκε τὴν πῆρε κατὰ τὴν ὑπόθεσις τῆς. Ἡ ὑπερήτρια στᾶθηκε ὡς τὸν θάνατό τῆς : τιμὴ καί πιστὴ, ἔλεγε δὲ ἀγρότερα ὅτι ποτέ τῆς δὲν εἶχε κλέψει κανένας ἄλλο πράγμα καί ὅτι δὲν μωροῦσε νὰ ξεγγιῆσῃ τί τὴν εἶχε σαφῶς νὰ κλέψῃ τὴν κορνιζία.

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΩΝ ΜΑΧΩΝ

Ἡ Λαμαρτινὸς διηγείτα τὰ ἐξῆς ἀνέκδοτα σχετικῶς με τὴν στρατιωτικὴν ἀνδρεία :

...Μιά μῆρα ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ στρατιωτοῦ ντὲ Κυστίν, καθάβια ἐπάνω στ' ἄλογο του, ἐδίδασκε ἓνα τηλεγράφημα, ὅταν μιά ἐθελουσία σφαῖρα διεπέρασε τὸ χροῖο τοῦ τηλεγραφηματοῦ.

Ἡ ὑπασπιστὴς σταμάτησε τὸ διάβασμα κάτοχου, καί κῆταξε τὸν στρατηγό του.

—Δὲ βραβεῖται!... τοῦ εἶπε τότε ἀταράχως ὁ Κυστίν. Ἐξακολούθησε τὴν ἀνάγνωσι. Ἡ σφαῖρα, τὸ πολὺ-πολὺ, νὰ ἔσχιε κερμὰ μὲ μὴν λῆξῃ μόνο! Ἐξακολούθησε!...

Στὴν μάχην πάλιν τοῦ Σαιν Φουλγκᾶν κάποιος ἱππεὺς ὀνόματι Ρύγκ, ἐπέπεσε ἐναντὶν τῶν ἐχθρῶν τραγοῦντας τὸ περιθώριον κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη ἐπαναστατικὸν τραγοῦδι «Σὰ ἰαὸ!... Ἐνὸς ἐκάλπαζεν ὁμοίως μιά ἐθελουσία ὄβριδα ἔπεσε πάνω στό ἄλογο τοῦ καί τὸ ἀπέχρησε τὸ κεφάλι! Μολταῦτα ὁ Ρύγκ δὲν τᾶχασε. Ἐπήδησε κάτιστα ἀπὸ τὸ ἄλογο καί ἐξακολούθησε νὰ τραβῆ ἐναντὶν τῶν ἐχθρῶν περὶς, χωρὶς νὰ διακόψῃ οὔτε στιγμὴ τὸ πολεμικὸ του τραγοῦδι!...